

Kam jsme došli?

Pro vyznavače adrenalinu v podobě turistiky v neznámém terénu je úvodní otázka dost důležitá. Vlastně musí předcházet otázce „Kudy dál?“ z předcházejícího dílu našeho miniseriálu. Určení současné polohy je důležité, protože na této informaci záleží, zda další část cesty povede blíže k cíli, nebo bude jen dalším dílem „vesele-neveselého“ bloudění.

V případě, že se nacházíte v cizím městě na procházce a za určitý čas vám letí letadlo, pak je jakákoliv forma delšího bloudění velký problém a není vůbec zbytečné si pečlivě ověřit, kde se nacházím, aby mi informace z mapy dávaly nějaký smysl.

Naše církev by neměla příliš mnoho času věnovat zbytečnému bloudění, spíše bude dobré rozjímat nad současnou realitou a naslouchat Hospodinu, kudy by bylo dobré jít dál.

Období vyhrazené současné administrativě církve se chýlí k závěru a jako vždy jsou věci, které se podařily a jsou projekty, které se neosvědčily. Některá realizovaná rozhodnutí budou vyžadovat ještě nějaký čas k rozumnému zhodnocení.

Církev se po mnoha jednáních a úvahách vydala cestou postupné redukce svých často velmi rozsáhlých aktivit, a naopak některé úspěšné projekty se nejen udržují, ale jsou připraveny dále se rozvíjet. Administrátoři unie i jednotlivých sdružení hledají společně optimální nastavení vzájemné spolupráce, postupně odbourávají zdvojené funkce unie a sdružení a snižují personální stavy administrativy.

Cílem není jen prosté snížení nákladů na provoz církve, ale spíše efektivnější využití financí, které máme k dispozici. Výbor unie přijal rozhodnutí, že je třeba do roku 2018 nastavit rozpočty tak, abychom se vrátili k financování církve z darů našich členů – z desátků. Zbylé finanční zdroje jsou pak určeny na náklady na projekty, na sociální službu (například Adry), část z nich je také ukládána jako určitá rezerva. Jednotlivá sdružení upravila model svého hospodaření podobným způsobem.

Výsledkem je transformace denního teologického semináře na systém dálkového studia, který lépe odpovídá velikosti naší církve i jejím aktuálním potřebám, což se projevilo snížením nákladů o více než polovinu. Poměrně rozsáhlý projekt mediálního centra realizovaný formou AWR s.r.o. byl postupně transformován do formátu mediálního oddělení církve, což lépe odpovídá finančním možnostem církve v této oblasti.

Jednotlivá sdružení si do své správy převzala od unie oddělení knižní evangelizace a Středisko korespondenčních kurzů, což lépe propojuje tyto oblasti se službou kazatelů a jednotlivých sborů. Další oddělení, která jsou již dlouhodobě spravována sdruženími, se na úrovni unie již nadále nebudou zdvojovat, ale každé sdružení si toto oddělení bude řídit, v rovině unie pak budou pouze koordinovat své akce. Jako dobrý projekt sdružení se zatím osvědčila Základní škola Elijáš a podařil se dobře nastavit i domov pro seniory Efata ve Zlíně.

Na některých projektech v církvi je třeba naopak více a lépe spolupracovat. Je dobré využít potenciál blízkosti českého a slovenského jazyka a mediální i publikační projekty pro všechny věkové kategorie dělat společně. Jsou akce, kde je výhodné a dobré se setkávat přes hranice sdružení či různých názorových skupin a udržovat tak církev jako kompaktní, dobře spolupracující celek.

Cestu ke zjednodušení církevní administrativy podpořily zcela neplánovaně i některé „doteky“ našeho státního zřízení a dokonce i EU. Církev od roku 2016 podléhá standardnímu auditu účetní uzávěrky, což nás přivedlo k nastavení stejných procesů na unii i ve sdruženích. Direktiva EU se zkratkou GDPR nás zase vede k výraznému zjednodušení církve v oblasti prezentace na webech, na sociálních sítích i v některých vnitrocírkevních agendách.

Při všech těchto změnách se ukazuje, že žádný geniální model administrativy nebo nějaká úžasná změna struktury církve neexistuje. Vždy se bude jednat o rozumný a vyvážený kompromis možného s potřebným, který bude zarámován do zákonem vymezeného prostoru dané doby. V administrativě církve by mělo operovat vždy jen tolik lidí, kolik je potřeba k zajištění reálného servisu sborům a jejich členům, aby mohli dobře žít a dobře sloužit.

Dalo by se popsat ještě mnoho papíru, co vše by bylo, je a bude třeba měnit. Možná v tomto okamžiku postačí uzavřít tuto kapitolu tím, že církev musí reagovat na změny alespoň tak rychle, jak se mění okolní svět. Výhodou ovšem je, že některé záležitosti v církvi nepodléhají změnám tak často.

Některé věci Hospodin definoval poměrně dlouhodobě. Rozhodně by změnám nemělo podléhat naše nastavení uctivých vztahů k Bohu a vnímavých vztahů k lidem. Nezávisle na tom, co vše musíme udělat v oblasti ekonomiky, administrativy, stavebních záležitostí apod., je třeba pamatovat na to hlavní – církev nebyla Bohem postavena na tento svět jako firma, která má distribuovat nějaký dokonalý produkt, ale jako rodina, která má šířit evangelium o vztahu Boha k padlému člověku a službě člověka spaseného lidem všelijak potřebným.

Jak by tedy mohlo znít přání církvi, která je nám vzácná? Snad aby se vždy uměla rychle zorientovat v prostoru, kde se právě nachází a správně se rozhodla, jakou cestou se má vydat v nejbližším čase. Aby věděla, co je a co není důležité pro svět a kam ji (myšleno každého z nás) Bůh postavil.

Marek Škrla, hospodář Česko-Slovenské unie

(foto: Gerald Förster, churchphoto.de)